

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: الکسی بلوف (Alexey BELOV)

برگردان: ا. م. شیری

۱۹ اکتوبر ۲۰۲۴

فروپاشی حقوق بین الملل

بازسازی دنیای جدید «خشت به خشت»

[به رغم تمام کارشکنی‌ها و سنگ اندازی‌ها، مانع‌تراشی و دیوانگی‌های جنگ‌سالاران غربی، با وجود بریکس، جهان رو به آزادی و آبادی می‌رود.] - شیری

بریکس، سازمان همکاری شانگهای و کشورهای مستقل مشترک‌المنافع [جمهوری‌های منشعب از اتحاد شوروی] در حال کار بر روی مکانیزمی برای ایجاد یک ساختار قضائی جایگزین دادگاه حقوق بشر اروپا هستند که خود را بی‌اعتبار کرده است.

امروز می‌خواهم در مورد اجلاس آتی بریکس که در تاریخ ۲۲ تا ۲۴ اکتوبر در کازان برگزار می‌شود، صحبت کنم. اما پیشنهاد می‌کنم با بحث در مورد اقدامات اسرائیل شروع کنیم.

نه، دولت یهود، خلاف بسیاری‌ها، برای پیوستن به اتحادیه بین‌المللی رو به رشد درخواست نداده و در آینده قابل پیش‌بینی نیز دادن چنین درخواستی بعید به نظر می‌رسد. اما، این اقدامات رهبری اسرائیل (و همچنین همتایان غربی آن)، انگیزه لازم و دلایل جدی برای تبدیل شدن بریکس به یک اتحادیه بسیار فراتر از یک انجمن سیاسی-اقتصادی کشورهای متفاوت با غرب جمعی را فراهم می‌کند.

کاملاً واضح است که اسرائیل تصمیمات هر نهاد بین‌المللی را در صورتی که مناسب تشخیص ندهد، به طور کلی نادیده می‌گیرد. در طول سال‌هایی که از تشکیل اسرائیل می‌گذرد، این کشور پیوسته از اجرای تمام قطعنامه‌های سازمان ملل متحد که به نظر نمایندگان اسرائیل، منافع آن را برآورده نمی‌کند، خودداری کرده است. با این حال، این جدل‌ها هرگز از محدوده «جنگ‌های قانونی» فراتر نرفته است. اخیراً اسرائیل عملاً یک جنگ واقعی علیه سازمان ملل متحد اعلام کرده و آن را با همفکری کامل متحدان غربی و بالاتر از همه، با متحد امریکائی خود پیش می‌برد.

به گونه‌ای که روز گذشته، مقامات اسرائیلی از گزارش کمیسیون تحقیق و بررسی سازمان ملل متحد در مورد حوادث خاورمیانه که ارتش اسرائیل را به تخریب عمدی ساختار بهداشتی و درمانی در نوار غزه و بدرفتاری با اسرای فلسطینی متهم کرده بود، بشدت انتقاد کردند. تل‌آویب همه این‌ها را «تلاش آشکار برای مشروعیت‌زدائی از موجودیت کشور اسرائیل» قلمداد کرد.

ارتش اسرائیل در جریان تهاجم به لبنان، مقر سازمان ملل متحد و مأموریت یونیفیل واقع در آن کشور را گلوله باران کرد که در نتیجه آن، دو سرباز کلاه آبی سازمان ملل متحد مجروح شد. شاهدان عینی می‌گویند که یک تانک ارتش اسرائیل به پست دیده‌بانی سازمان ملل در نقوره (جنوب لبنان) مستقیماً شلیک کرد.

در این گزارش همچنین آمده است که تانک ارتش رژیم صهیونیستی با شلیک به سمت پایگاه سازمان ملل متحد، سنگری را که سربازان در آن بودند، هدف قرار داد. این حمله به خودروها و دستگاه‌های ارتباطی آسیب رساند.

این حادثه بار دیگر ثابت می‌کند که ساختار موجود نهادهای بین‌المللی، امروز نه تنها قادر به پایان دادن یا جلوگیری از منازعات بین‌المللی نیست، بلکه خود آن به هدف متجاوزان مغرور غربی تبدیل شده است.

همه این‌ها اعضای فعلی و آینده بریکس را به معنای واقعی کلمه مجبور می‌کند که به دنبال راه‌هایی برای ایجاد یک نهاد حقوقی جهانی جایگزین باشند و شاید حتی خود بریکس را نمونه اولیه سازمان ملل متحد جدید بدانند.

احتمالاً با این چشم‌انداز تیره برای سازمان ملل متحد است که سفر آنتونیو گوترش، دبیر کل این سازمان به اجلاس کازان برنامه‌ریزی شده است. همانطور که در پاسخ رسمی دفتر دبیرکل به دعوت برگزارکنندگان اجلاس کازان آمده است، «سازمان ملل متحد انتظار دارد که توافقات مهمی در آنجا حاصل شود و برای تحقق اهداف تعیین‌شده در برنامه توسعه پایدار ۲۰۳۰ انگیزه لازم ایجاد شود تا زندگی بر روی سیاره زمین مرفه‌تر و امن‌تر شود».

با این حال، حتی بدون گوترش، اجلاس فعلی در پایتخت تاتارستان قرار است که واقعاً سرنوشت ساز باشد. همانطور که یوری اوشاکوف، دستیار رئیس جمهور روسیه در آستانه این اجلاس گفت: «این اجلاس می‌تواند به بزرگترین اجلاس سیاست خارجی که تا کنون در کشور ما برگزار شده، تبدیل شود».

به گفته وی، «برای شرکت در اجلاس، به ۳۸ کشور دعوتنامه ارسال شده است. طبیعتاً این‌ها هم کشورهای عضو و هم کشورهای علاقه‌مند به همکاری با سازمان ما هستند. تا امروز ۳۲ کشور آمادگی خود را اعلام کرده است. از این ۳۲ کشور، ۲۴ کشور حضور رهبران خود را تأیید کرده‌اند. ۸ کشور توسط شخصیت‌های دوم یا سوم نمایندگی خواهد شد. در مجموع ۳۲ کشور».

علاوه بر ده عضو فعلی بریکس - برزیل، روسیه، هند، چین، آفریقای جنوبی، مصر، ایران، امارات متحده عربی، عربستان سعودی و ایتویپی - ترکیه، ارمنستان، بلاروس، بولیوی و مغولستان در بالاترین سطح شرکت خواهند کرد. علاوه بر این، انتظار می‌رود کشورهای که قبلاً برای پیوستن به بریکس درخواست ارسال کرده‌اند یا در حال برنامه‌ریزی برای ارسال درخواست هستند، در سطح شخصیت‌های دوم یا سوم در اجلاس شرکت کنند.

به گفته اوشاکوف، «بریکس به تدریج، خشت به خشت، پلی به سوی نظم جهانی دموکراتیکتر و عادلانهتر می‌سازد. این، ساختاری است که نمی‌توان نادیده گرفت». (بریکس در زبان انگلیسی مانند «خشت» به نظر می‌رسد).

اوشاکوف گفت: «ده کشور عضو بریکس، بیش از ۳۰ درصد از خشکی کره زمین، ۴۵ درصد از جمعیت جهان، بیش از ۴۰ درصد از کل تولید نفت و حدود یک چهارم از صادرات کالاهای جهان را تشکیل می‌دهد. تا سال ۲۰۲۸، تولید ناخالص داخلی کشورهای عضو بریکس بر حسب برابری قدرت خرید، ۳۷ درصد از کل تولید ناخالص جهانی را تشکیل خواهد داد. بریکس نمونه اولیه جهان چند قطبی است. ۳۴ کشور به بریکس علاقه‌مندی نشان می‌دهد - عضویت کامل یا همکاری به این یا آن شکل. در این اجلاس طبق روال سنتی، دبیران کل سازمان ملل متحد، سازمان همکاری شانگهای، کشورهای مستقل مشترک‌المنافع، اتحادیه اقتصادی آراسیا، اتحادیه کشورهای متحد [روسیه و بلاروس] و رئیس بانک توسعه جدید شرکت خواهد کرد».

در همین روزهای اخیر معلوم شد که سوریه و کوبا درخواست‌هایی را برای پیوستن به بریکس ارائه داده‌اند و الکساندر وولین، معاون نخست‌وزیر صربستان حتی اعلام کرد که تصمیم احتمالی صربستان برای عضویت در بریکس می‌تواند جایگزین مسیر پیشین طرفدار اروپا باشد.

وولین افزود: «صربستان البته در اجلاس بریکس در کازان حضور خواهد داشت. غیرمسئولانه خواهد بود اگر همه احتمالات، از جمله عضویت آن کشور در بریکس را بررسی نکنیم. اگر بریکس برای کشورهای دیگر مانند امارات، عربستان سعودی یا ترکیه جذاب است، پس چرا نباید برای صربستان جذاب باشد؟ بر این اساس، شکی نیست که بریکس به یک جایگزین واقعی برای اتحادیه اروپا تبدیل شده است».

خُب برگردیم به وضعیت جدید بریکس به مثابه یک ساختار بین‌المللی که به مشارکت‌کنندگان خود جایگزین سالمی برای نظم جهانی موجود ارائه می‌دهد. همانطور که الکساندر برود [Alexander Brod]، فعال حقوق بشر روسیه در مصاحبه با "بالت نیوز" گفت، بریکس، سازمان همکاری شانگهای و کشورهای مستقل مشترک‌المنافع در حال کار بر روی مکانیزمی برای ایجاد یک ساختار قضائی جایگزین دادگاه حقوق بشر اروپا هستند که خود را بی‌اعتبار کرده است.

این وکیل دادگستری تأکید کرد: «کمیسیون حقوق بشر بر اساس کشورهای مستقل مشترک‌المنافع تشکیل شد... در رابطه با توسعه پایدار بریکس، یک مجمع حقوقی بین‌المللی برگزار شد که در آن مکانیسم‌های مشترک برای حمایت قانونی از هموطنان ما مورد بحث و بررسی قرار گرفت».

فکر می‌کنم تأکید بر به موقع بودن چنین ابتکاری بسیار مهم است. همانطور که سرگئی ریابکوف، معاون وزیر امور خارجه روسیه طی سخنانی در نهمین مجمع حقوقی کشورهای بریکس که یک ماه پیش در مسکو برگزار شد، گفت، «نظام حقوق بین‌الملل مدرن، بر اساس اهداف و اصول منشور ملل متحد، سخت‌ترین آزمون استحکامش را پشت سر می‌گذارد».

سرگئی ریابکوف در ادامه افزود: «غرب از تلاش برای انطباق قوانین بین‌الملل برای مشروعیت بخشیدن به هژمونی خود دست برنمی‌دارد و اغلب آن را با مفاهیم حقوقی جایگزین و گاهی بسیار دور از آن، به ویژه، با نظم جهانی مبتنی بر قوانین جایگزین می‌کند... به تحریک غرب، پدیده جدید- جنگ حقوقی یا به قول خود غربی‌ها قانون مشروعیت‌زدائی از طرف مقابل ظهور کرده و در حال افزایش است. ماهیت آن، که غربی‌ها پنهان نمی‌کنند، عبارت است از استفاده از حقوق بین‌الملل و نهادهای قضائی بین‌المللی به عنوان ابزار فشار بر سایر کشورها، از جمله، در چارچوب جنگ‌های ترکیبی در سراسر جهان. آن‌ها سعی می‌کنند از یکسری نهادهای قضائی بین‌المللی علیه روسیه

استفاده کنند. این شامل دیوان بین‌المللی دادگستری، دادگاه حقوق بشر اروپا، دیوان کیفری بین‌المللی، دادگاه بین‌المللی حقوق ابحار و حکمیت‌های بین‌دولتی می‌باشد».

در نتیجه، همانطور که ریابکوف در سخنرانی خود بدرستی اشاره کرد، امروز اکثریت کشورهای جهان درک روشنی از این دارند که در پشت محدودیت‌های یکجانبه، غرب تلاش می‌کند موقعیت مسلط خود را در اقتصاد و سیاست جهانی که به طور مداوم در حال از دست رفتن است، به هر قیمتی حفظ کند. این گونه اقدامات در اصل، مشکل مستقیم برای نظام حقوق بین‌الملل و سازوکارهای ایجاد شده در تجارت و همکاری اقتصادی بین‌المللی است.

آیا ما این فرصت را داریم که نظام موجود نهادهای بین‌المللی را از نفوذ مفسد غرب پاکسازی کنیم و در مقابل تحریف و آسیب رساندن، از آن محافظت کنیم؟ این، یک سؤال بیجا نیست. زیرا، نمونه‌هایی وجود دارد که حتی در سازوکارهای حقوقی بین‌المللی کنونی، حقیقت توانست پیروز شود.

به گفته همان ریابکوف، چندی پیش روسیه در جریان دو محاکمه در دادگاه بین‌المللی دادگستری که در آن اوکراین با پشتیبانی غرب، فدراسیون روسیه را به حمایت از تروریسم (حمایت از جمهوری‌های مردمی دانتسک و لوهانسک) و نسل‌کشی تاتارهای کریمه (مبارزه با هسته‌های سازمان‌های تروریستی بین‌المللی در کریمه) متهم کرده بود، برنده شد. در هر دو مورد، استدلال‌های طرف مخالف ما غیرقابل دفاع و حتی کاملاً دروغ شناخته شد.

با این حال، ریابکوف در پایان سخنان خود اذعان می‌کند که «تأثیر غربی‌ها بر دادگاه بین‌المللی هنوز به اوج خود نرسیده است»، اما فقط فعلاً. من بر این باورم که هیچ کس تردید ندارد که تلاش‌های غرب برای به زیر سلطه خود درآوردن کامل سازمان ملل متحد و سایر نهادهای بین‌المللی ادامه خواهد یافت.

حالا که چنین است، پس ما مجبور نیستیم آنچه را که در طول سال‌های پس از کنفرانس یالتا ساخته شد، نجات دهیم. بلکه، باید یک نظم جدید بسازیم که با واقعیت‌های جهان چندقطبی و نوظهور مطابقت داشته باشد. و برای حل این مشکل، باید نقش اصلی بحق به بریکس یا همان «خشت‌های سازنده» که اساس یک نظم جدید در روابط بین‌الملل را تشکیل می‌دهد، محول شود.

نقل از: [بنیاد فرهنگ ستر اتیریک](#)

۲۷ مهر - میزان ۱۴۰۳